

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

20 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende corporate governance en andere bepalingen
inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door mevrouw Hilde Eeckhout**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, Christian Verougstraete;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Erik Tack, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Herman Lauwers, Jacky Maes;

de dames Patricia Ceysens, Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans.

Zie:

933 (2005-2006)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING	4
I.1. Samenwerkingsovereenkomst.....	4
I.2. Nieuw model regeringsafgevaardigde.....	5
I.3. Bijzondere bepalingen inzake het PPS-decreet, Gimvindus en VMH	6
I.4. Besluit.....	6
II. ALGEMENE BESPREKING	6
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 7 november 2006 het ontwerp van decreet betreffende corporate governance en andere bepalingen inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 933/1).

I. TOELICHTING DOOR DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

De heer *Dirk Van Mechelen*, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, deelt mee dat in het ontwerp van decreet betreffende corporate governance en andere bepalingen inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid drie thema's uit het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid worden behandeld.

Het eerste thema in het ontwerp van decreet betreft de samenwerkingsovereenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de investeringsmaatschappijen (die de vroegere beheersovereenkomsten zoals die voorzien waren in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, vervangen).

Het tweede thema betreft de invoering van een nieuwe regeling wat betreft (het model van) de regeringsafgevaardigde die het toezicht op de activiteiten van de investeringsmaatschappij uitoefent.

Het derde thema bevat een aantal bijzondere bepalingen in het kader van Gimvindus en de Vlaamse Milieuholding. Gimvindus is ondertussen volledig vereffend. De financiën worden beheerd door het departement Financiën en Begroting. Dit blijft bestaan omdat een aantal schadeclaims nog niet zijn afgehandeld. Het Vlaamse Gewest volgt een en ander thesauriematig.

I.1. Samenwerkingsovereenkomst

De Vlaamse Regering stelt een aantal wijzigingen voor met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst. Het voorliggende ontwerp van decreet wil de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst expliciet

maken. De samenwerkingsovereenkomst moet realistische, meetbare en objectief beoordeelbare operationele doelstellingen bevatten. De minister vergelijkt het met de meetbare en objectief beoordeelbare operationele doelstellingen uit de beheersovereenkomst met de VRT. Deze logica leidt ertoe dat de informatie- en rapporteringsplicht van de investeringsmaatschappijen verloopt op basis van beleids- en beheersrelevante indicatoren. De Vlaamse Regering bepaalt wat er wordt gemeten en waarover verslag dient te worden uitgebracht. Op deze manier zal gepraat worden over feiten en cijfers.

Een tweede wijziging is het feit dat de instemming van de Vlaamse Regering met de samenwerkingsovereenkomst afhankelijk wordt van een voorafgaandelijke toets van de behoorlijkheidsnormen die de investeringsmaatschappijen zichzelf opleggen. Corporate governance moet worden aangetoond vooraleer de Vlaamse Regering de samenwerkingsovereenkomst zal goedkeuren. De investeringsmaatschappijen moeten werking en procedures aantoonbaar afstemmen op de principes van de Belgische codes inzake corporate governance (namelijk de Belgische Corporate Governance Codes) en van de internationale aanbevelingen (op het vlak van de corporate governance) aangewezen door de Vlaamse Regering. De SERV stelde namelijk voor om expliciet te verwijzen naar de richtlijnen inzake corporate governance van de OESO. De Vlaamse Regering heeft de richtlijnen inzake corporate governance van de OESO niet opgenomen omdat het decreet zou moeten worden gewijzigd telkens de OESO-richtlijnen wijzigen. De Vlaamse Regering verwijst daarom naar de "door de Vlaamse Regering aangewezen internationale aanbevelingen op het vlak van corporate governance". Deze bepaling maakt flexibele sturing mogelijk. De Vlaamse Regering zal voor het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst nagaan of een intern auditcharter is opgesteld en of een deontologische code voorhanden is.

Deze legistieke techniek is in overeenstemming te brengen met de privaatrechtelijke vormgeving van deze investeringsmaatschappijen. In de geest van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid worden geen rechtstreekse verplichtingen opgelegd aan de vennootschappen. De decreetgever richt zich tot de Vlaamse Regering. De minister stelt dat artikel 3 van dit ontwerp van decreet, waarbij een hoofdstuk wordt ingevoegd betreffende corporate governance, de realisatie inhoudt van een aantal toezeggingen

inzake corporate governance en van een aantal zaken die voorop werden gesteld in een aantal beleidsnota's en beleidsbrieven.

I.2. Nieuw model regeringsafgevaardigde

De Vlaamse Regering heeft zich gedurende enige tijd gebogen over de vraag hoe investeringsmaatschappijen gecontroleerd kunnen worden. In het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid is de regeringscommissaris bij investeringsmaatschappijen namelijk afgeschaft. De Vlaamse Regering wenste een zekere vorm van toezicht te houden. Een overheidsvennootschap moet als uitvoeringsorgaan onderworpen blijven aan de centrale overheid die op grond van democratische legitimatie basis- en minimumvereisten voor organisatie en werking kan vastleggen. Wat wordt vastgelegd, moet gecontroleerd worden. Om die redenen wordt in dit ontwerp van decreet voorgesteld om bij de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) en de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) in de mogelijkheid te voorzien om een regeringsafgevaardigde aan te stellen.

De regeringsafgevaardigde wordt belast met toezicht op de handelingen gesteld door de raad van bestuur en het management. Hij toetst deze handelingen aan het recht, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst. Hij voert vooral een logistieke controle uit en niet zozeer een opportunitiecontrole. Daarenboven hecht dit ontwerp van decreet dermate belang aan een transparant en open overheidsbedrijf dat de beginselen van financiële orthodoxie en corporate governance rechtstreeks deel uitmaken van het algemeen belang. De regeringsafgevaardigde heeft met raadgevende stem zitting in de raad van bestuur.

De vroegere schorsingsbevoegdheid (van de regeringscommissaris) valt weg. Conform het decreet van 13 juli 1994 konden beslissingen van de raad van bestuur geschorst worden. Degelijke schorsing is echter niet verenigbaar met de continuïteit van de zakelijke relatie tussen de investeringsmaatschappij en een private onderneming. Om die reden bevat dit ontwerp van decreet – gebaseerd op de Nederlandse wetgeving – bepalingen voor de uitzonderlijke situatie waarin de Vlaamse Regering op grond van de inlichtingen van de regeringsafgevaardigde van oordeel is dat de investeringsmaatschappij de opgedragen taken kennelijk verwaarloost. Op dat ogenblik kan de Vlaamse

Regering bepalen over welke aangelegenheden de raad van bestuur moet beraadslagen.

Vroeger kon de regeringscommissaris een beslissing schorsen waardoor het dossier op het bureau van de voogdijminister terecht kwam. De regeringsafgevaardigde zal een toezichtsfunctie hebben. Hij controleert de wettigheid. Bij wanbeheer kan de Vlaamse Regering de raad van bestuur verplichten te beraadslagen en een uitspraak te doen. De Vlaamse Regering kan de termijn bepalen waarbinnen deze beraadslaging moet plaatsvinden.

Als er binnen de opgelegde termijn geen beslissing wordt genomen of als de Vlaamse Regering niet akkoord gaat met de beslissing, kan de Vlaamse Regering optreden met de onverwijld in kennisstelling van het Vlaams Parlement. Minister Dirk Van Mechelen omschrijft deze bepalingen als absoluut uitzonderlijk. De Vlaamse Regering kan zich in de plaats stellen van de investeringsmaatschappij waarbij ze de regeringsafgevaardigde of iemand anders een bijzonder mandaat ('bijzondere macht') kan geven. De Vlaamse Regering kan beslissingen van de investeringsmaatschappij gedurende een door haar bepaalde en verlengbare termijn afhankelijk maken van een voorafgaandelijk advies of instemming van de Vlaamse Regering, haar vertegenwoordiger of een andere instantie.

Minister Dirk Van Mechelen stelt dat inspiratie is gezocht in de Nederlandse ontwerpwet betreffende zelfstandige bestuursorganen. Indien naar het oordeel van de Nederlandse minister een zelfstandig bestuursorgaan zijn taken ernstig verwaarloost, kan de Nederlandse minister de noodzakelijke voorzieningen treffen. Het ontwerp van decreet voorziet in een uitzonderingsprocedure wanneer de Vlaamse Regering geconfronteerd wordt met onaanvaardbare feiten. Het Vlaams Parlement wordt bovendien onverwijld in kennis gesteld.

De tweede belangrijke opdracht voor de regeringsafgevaardigde is functioneren als vertrouwenspersoon voor het personeel van de investeringsmaatschappij. Het personeel kan bij hem in vertrouwen zijn bezorgdheid uiten over mogelijke onregelmatigheden inzake financiële rapportering of andere aangelegenheden. De regeringsafgevaardigde is decretaal verplicht de identiteit van het personeelslid geheim te houden. Hij gaat na of de melding gegrond is. Indien de melding gegrond is, formuleert hij onverwijld een aanbeveling aan de raad van bestuur om op te treden

of bij te sturen. Dat kan niet leiden tot enige maatregel in hoofde van het betrokken personeelslid. Deze bepaling is het gevolg van een opmerking van de Raad van State. Het hoofdstuk over de regeringsafgevaardigde bepaalt heel gedetailleerd wat daaronder verstaan wordt.

I.3. Bijzondere bepalingen inzake het PPS-decreet, Gimvindus en de Vlaamse Milieuholding (VMH)

De afsluitende bepalingen van het ontwerp van decreet zijn de bijzondere bepalingen inzake het decreet van 18 juli 2003 betreffende de publiek-private samenwerking (het PPS-decreet), Gimvindus en de VMH.

Artikel 6 van het ontwerp van decreet is een technische aanpassing van het PPS-decreet. Ingevolge de invoering van dit ontwerp van decreet wordt een verwijzing in het PPS-decreet aangepast. Gimvindus en de VMH vallen om specifieke redenen niet onder dit ontwerp van decreet. Ze zijn in vereffening of vereffend. Daarom wordt bepaald dat het decreet van 13 juli 1994 van kracht blijft op Gimvindus en de VMH.

I.4. Besluit

Minister Dirk Van Mechelen besluit dat het voorliggende ontwerp van decreet de aanzet vormt om de regels van deugdelijk bestuur toe te passen in de werking van de Vlaamse investeringsmaatschappijen.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Ludo Sannen* is van oordeel dat dit ontwerp van decreet beantwoordt aan een aantal vragen en bemerkingen die de voorbije jaren werden geformuleerd in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Hij wijst tegelijk op het belang van dit ontwerp van decreet.

De spreker vraagt of de PPS-constructies waarin de investeringsmaatschappijen zullen participeren onder deze bepalingen zullen vallen. In de DBFM-constructie (Design - Build - Finance - Maintain) voor de scholengebouwen heeft de Vlaamse overheid een minderheidsaandeel via het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION). Vallen dergelijke constructies ook onder deze bepalingen?

Toekomstige PPS-constructies moeten volgens de spreker de doelstellingen voor de investeringsmaatschappijen inzake corporate governance ook nastreven.

Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst in zijn antwoord naar artikel 5 van het ontwerp van decreet, waarbij een hoofdstuk IVquater, Dochtervennootschappen, wordt ingevoerd. Ze bevatten de principes van corporate governance voor deze maatschappijen.

Artikel 7quater, §1, eerste lid (zoals voorgesteld in artikel 4 van het ontwerp van decreet) bepaalt dat ook de dochtervennootschappen van de investeringsmaatschappijen onder de toepassing van artikelen 7 en 7bis vallen en artikel 7quater, §1, tweede lid, bepaalt dat artikel 7ter van toepassing is op de dochtermaatschappijen van LRM en PMV.

Artikel 7quater, §2 (zoals voorgesteld in artikel 4 van het ontwerp van decreet), stelt dat de Vlaamse Regering op gemotiveerde wijze de dochtervennootschappen kan aanwijzen die vrijgesteld worden van deze verplichting. De Raad van State merkte op dat de Vlaamse Regering moet bepalen wanneer die dochtervennootschappen vrijgesteld worden. Daarom werd deze bepaling toegevoegd aan het voorontwerp van decreet: deze mogelijkheid geldt slechts in hoofde van de dochtervennootschap waaraan geen beheersbevoegdheid op het vlak van decretale opdrachten van investeringsmaatschappijen is overgedragen of die louter belast is met het beheer van specifieke financieringsproducten.

AGION valt met andere woorden net zoals PMV onder de beginselen van corporate governance zoals vastgelegd in dit ontwerp van decreet.

De heer *Ludo Sannen* vraagt of AGION als dochtervennootschap kan worden omschreven. Zijn alle PPS-constructies dochtervennootschappen van LRM of PMV? Minister *Van Mechelen* antwoordt dat zulks niet noodzakelijk het geval hoeft te zijn. Het voorgedragde ontwerp van decreet bepaalt dat dochtervennootschappen van PMV of LRM moeten voldoen aan de beginselen van corporate governance zoals vastgelegd in dit ontwerp van decreet.

De heer *Ludo Sannen* is van oordeel dat de PPS-constructie voor scholengebouwen geen dochtervennootschap is van PMV of LRM. Het is namelijk zo dat AGION in deze constructie participeert. AGION heeft zelfs geen meerderheid van stemmen. Hij is

van oordeel dat AGION niet onder dit ontwerp van decreet valt. De spreker vreest dat niet alle constructies onder dit ontwerp van decreet zullen vallen. De overheid moet erop toezien dat alle investeringsconstructies – behalve de geciteerde uitzonderingen – aan de voorwaarden voldoen.

Minister *Dirk Van Mechelen* zal dit specifieke geval laten bekijken. Hij stelt voorts dat Via-Invest wel onder dit ontwerp van decreet valt. Wanneer het geen dochtervennootschap is, is een andere regeling nodig. Minister Bourgeois werkt aan een eigen ontwerp van decreet in het kader van toezicht op deze vennootschappen.

De heer *Jef Tavernier* is van oordeel dat de cruciale vraag is wanneer een vennootschap een dochtervennootschap is. Is een participatie van 50 percent vereist of volstaat een belangrijke minderheidsparticipatie?

Minister *Dirk Van Mechelen* antwoordt dat alle constructies waarin PMV participeert onder deze voorwaarden vallen. Uit het jaarverslag van PMV blijkt duidelijk dat de PMV de beginselen van corporate governance zal toepassen op elke participatie. De private partner is wettelijk verplicht zich aan de code-Lippens en de code-Buysse te houden. Dit ontwerp van decreet garandeert dat corporate governance voor al deze vennootschappen geldt.

De heer *Jef Tavernier* merkt op dat dit ontwerp van decreet geen regeling bevat over de controle door en de verslaggeving aan het Vlaams Parlement.

Minister *Van Mechelen* verwijst naar de duidelijke afspraak om jaarlijks te overleggen over het verslag van de investeringsmaatschappijen. Tijdens deze bespreking kunnen rechtstreeks vragen gesteld worden aan de betrokkenen. In de jaarverslagen van LRM, PMV en GIMV wordt heel wat aandacht geschonken aan corporate governance.

De heer *Eric Van Rompuy* stelt dat de vraag naar de bestuursverantwoordelijkheid en de rol van de regeringscommissaris binnen de opeenvolgende structuren van het economisch overheidsinstrumentarium reeds eerder aan bod is gekomen, namelijk naar aanleiding van de KS en de scheepskredieten (hetgeen uiteindelijk heeft geleid tot de oprichting van parlementaire onderzoekscommissies in 1992-1993 respectievelijk 1999-2000).

Dit ontwerp van decreet slaat in de eerste plaats op LRM en PMV. Voor de GIMV is er een afzonderlijke

decreetale regeling. De spreker wil vernemen hoe een en ander geregeld wordt binnen de GIMV.

De heer Van Rompuy wijst erop dat dit ontwerp van decreet de beroepsmogelijkheid uit het decreet van 13 juli 1994 niet overneemt. Vroeger kon de regeringscommissaris een beslissing schorsen. Als gevolg van deze schorsing kon de Vlaamse Regering een beslissing vernietigen. Voortaan kan de regeringsafgevaardigde handelingen toetsen aan het recht, de statuten en de samenwerkingsovereenkomst. De spreker vraagt wat dat precies impliceert. Een samenwerkingsovereenkomst is immers een ruim begrip.

Als de regeringsafgevaardigde van oordeel is dat een bepaalde handeling ongewenst is, valt men terug op een soort noodmaatregel. Schorsen en vernietigen is niet langer mogelijk. Op basis van het voorgelegde ontwerp van decreet zal de Vlaamse Regering in dat geval de vennootschap aanmanen om binnen een bepaalde termijn een beslissing te treffen. Wat wordt precies bedoeld met noodmaatregelen? Vanwaar komt het begrip noodmaatregel? Hoe is dat begrip juridisch onderbouwd? Aan welke voorwaarden moet voldaan zijn om deze procedure te kunnen opstarten?

De spreker wenst te vernemen welke rol de regeringsafgevaardigde precies moet spelen. En wat is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering?

Aangezien de Vlaamse Regering niet bevoegd is voor de GIMV, wordt er door minister *Van Mechelen* niet verder ingegaan op de GIMV. De Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) is 100 percent dochter van de Vlaamse overheid. De participatie van VPM binnen GIMV was eerder al verminderd van 70 naar 40 percent. Op 10 oktober 2006 besliste de Vlaamse Regering vervolgens om VPM te machtigen de participatie verder te laten dalen tot zo'n 27 percent. De opbrengst ervan is gereserveerd binnen VPM. De Vlaamse Regering zal dat bedrag herbestemmen voor andere kapitaalparticipaties.

Het Vlaams Parlement en minister Van Mechelen houden toezicht op de VPM. De leden van de raad van bestuur van VPM maken deel uit van de raad van bestuur van GIMV. Het aantal onafhankelijke bestuurders binnen GIMV is verhoogd. Het aantal VPM-vertegenwoordigers is gedaald om twee redenen: corporate governance en het feit dat de Vlaamse overheid een minderheidsaandeelhouder (namelijk de belangrijkste aandeelhouder) is geworden.

Na de hele discussie over de scheepskredieten (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 291/6*) is beslist voor

transparantie te zorgen in het overheidsbeleid. De heer André-Emiel Bogaert, voormalig Vlaams volksvertegenwoordiger en toenmalig voorzitter van de commissie bevoegd voor Economie, heeft er indertijd voor gepleit de warrige structuur met een band tussen VPM, GIMV en PMV door te knippen. Uiteindelijk is PMV naast VPM komen te staan als onafhankelijke vennootschap die volledig in handen is van de Vlaamse overheid met een eigen raad van bestuur. PMV is de koepel van het overheidsinitiatief in Vlaanderen. Gimvindus is in drie delen verdeeld: de nv Staal Vlaanderen, de nv Textiel Vlaanderen en de nv Gimvindus Rest.

De nv Gimvindus Rest hield onder meer de scheepskredieten en een aantal andere participaties, die ondertussen verkocht zijn. De nv Textiel Vlaanderen beschikte over 15 participaties. 14 daarvan zijn inmiddels verkocht. Over de laatste wordt onderhandeld. De nv Staal Vlaanderen is ondertussen compleet vereffend. De oorspronkelijke Sidmar-aandelen, geswapt naar Arbed-aandelen en vervolgens geswapt naar Arcelor-aandelen zijn op de beurs verkocht.

Deze verkoop, tesamen met de verkoop van GIMV-aandelen in mei 2005, genereerde in totaal 408 miljoen euro.

Deze middelen zijn toegekend aan de PMV om er twee belangrijke structuren mee uit te bouwen: 150 miljoen euro voor het Vlaams Innovatiefonds en 150 miljoen euro voor participaties in PPS-vennootschappen.

Wat betreft LRM en PMV, moet worden verwezen naar het decreet van 7 mei 2004 betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid, waarbij in het kader van de hervorming van de Vlaamse administratie (Beter Bestuurlijk Beleid), de functie van regeringscommissaris werd afgeschaft. De Vlaamse Regering had geen rechtstreeks toezicht meer op deze investeringsmaatschappijen. De raad van bestuur droeg de volle bestuursverantwoordelijkheid op basis van een beheersovereenkomst of een samenwerkingsovereenkomst. Omdat daar vragen over rezen, is bepaald dat het in het kader van de ministeriële verantwoordelijkheid wenselijk is toezicht in te voeren. De Vlaamse Regering heeft zich gebaseerd op het Nederlandse model (Nederlandse ontwerpwet betreffende zelfstandige bestuursorganen). De exacte rol van de regeringsafgevaardigde wordt vastgelegd. In een privaatrechtelijke maatschappij die investeert met private partners kan een

regeringsafgevaardigde geen beslissingen schorsen. Dat staat immers haaks op de werking van een privaatrechtelijke investeringsmaatschappij. De regeringsafgevaardigde kan wel toezicht uitoefenen en verslag uitbrengen bij de Vlaamse Regering. In dat verslag wordt gemeld wat dient gemeld te worden. Er wordt in dat rapport toegezien op de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst. Als hij vaststelt dat een aantal punten van deze samenwerkingsovereenkomst niet of onvoldoende uitgevoerd worden, kan hij dat melden bij de Vlaamse Regering. Omdat die melding tot een impasse zal leiden, krijgt de Vlaamse Regering een positief injunctierecht. Als een dossier niet wordt aangepakt of afgewerkt, heeft de Vlaamse Regering de mogelijkheid dat dossier op de agenda van de raad van bestuur te plaatsen met het formele verzoek om binnen een vastgestelde termijn een besluit te treffen. De Vlaamse Regering kan vervolgens vaststellen dat het besluit voldoet aan de doelstellingen. Indien dat niet het geval is, wordt de bespreking voortgezet. De ultieme mogelijkheid is dat de Vlaamse Regering kennelijk wanbeheer vaststelt. Naast de geldende bepalingen uit de klassieke vennootschapswetgeving, kan worden overgegaan tot de hersamenstelling van de raad van bestuur. De minister hoopt dat deze laatste mogelijkheid zich nooit voordoet.

De heer *Eric Van Rompuy* vindt het positieve injunctierecht een vaag begrip. Wat is de decretale basis daarvan? Hij vreest dat dit begrip tot heel wat discussies zal leiden. De noodmaatregelen zijn immers ultieme maatregelen.

Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst naar het advies van de Raad van State om de vormen van dwangtoezicht zoals omschreven in de memorie van toelichting nominatief over te nemen in de decreettekst. De Vlaamse Regering is ingegaan op deze suggestie. Ze worden minutieus omschreven in artikel 7ter van hoofdstuk IVter, zoals het wordt ingevoerd in het decreet van 7 mei 2004 door artikel 4 van het ontwerp van decreet. De opmerking van de Raad van State is gebaseerd op het legaliteitsbeginsel van artikel 9 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI). Daarin wordt bepaald dat de basisregel van het toezicht op gedecentraliseerde organen decretaal moet worden verankerd.

De minister verwijst in dat opzicht naar het bij artikel 4 van het ontwerpdecreet in het decreet van 7 mei 2004 ingevoerde artikel 7ter, paragraaf 3, derde lid,

als voorbeeld. De Raad van State adviseerde om uitdrukkelijk te bepalen wat de Vlaamse Regering verstaat onder de toepassing van het eerste lid waarin wordt gezegd dat zulks niet kan leiden tot enige maatregel in hoofde van het betrokken personeelslid. In de decreettekst wordt daarom uitdrukkelijk vermeld dat onder maatregel dient te worden verstaan een beslissing tot schorsing of ontslag, tot het opleggen van enige tucht- of ordemaatregel, tot ontneming van bevoegdheden, tot overplaatsing, tot weigering van verlof of het toekennen van een onvoldoende bij een functioneringsevaluatie. De bescherming is heel gedetailleerd omschreven.

Het in te voeren artikel 7ter, paragraaf 4, bepaalt dat de regeringscommissaris de Vlaamse Regering in kennis stelt over elke beslissing van de raad van bestuur of het management die hij strijdig acht met de toezichtsgronden zoals bedoeld in artikel 7ter, paragraaf 1. Daarnaast bevat het ook de aanbevelingen gericht aan de raad van bestuur op grond van artikel 7, paragraaf 3, en het gevolg dat eraan moet worden gegeven. De Vlaamse Regering kan op grond van de informatie van de regeringsafgevaardigde een aantal beslissingen nemen. Als de Vlaamse Regering een probleem vaststelt, kan ze maatregelen treffen. Ze stelt het Vlaams Parlement daarvan onverwijld in kennis. Ten slotte wordt gesteld wat die maatregelen precies kunnen zijn. Omdat een ontwerp van decreet niet alles kan bevatten, wordt gesteld dat de Vlaamse Regering nadere procedures kan regelen voor de toepassing van deze paragraaf. Een uitvoeringsbesluit om een en ander te expliciteren blijft mogelijk.

De grond van de zaak is dat de regeringscommissaris is afgeschaft in het decreet van 7 mei 2004. Omdat toezicht nodig is, is naar Nederlands model een regeringsafgevaardigde ingevoerd voor de participatiemaatschappijen. Zijn opdracht wordt omschreven. De Vlaamse Regering ondertekent de samenwerkingsovereenkomst mits er duidelijke afspraken zijn over interne audit en deontologie. De samenwerkingsovereenkomst moet meetbare en valideerbare operationele doelstellingen bevatten. Vlaams minister Geert Bourgeois gaat na hoe dit systeem kan worden ingevoerd in andere instellingen van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

De heer *Eric Van Rompuy* besluit dat de verantwoordelijkheid van de regeringsafgevaardigde groter is

dan in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen.

Minister *Van Mechelen* antwoordt dat de beginselen van corporate governance van kracht moeten zijn in de participatiemaatschappijen. Daarnaast wordt in onderlinge afspraak een samenwerkingsovereenkomst opgesteld met operationele en meetbare doelstellingen. Ten slotte benoemt de Vlaamse Regering een afgevaardigde in de raad van bestuur met raadgevende stem. Deze persoon ziet toe op de deugdelijke uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst en op alle andere wettelijke bepalingen. Als de toezichthouder vaststelt dat er een probleem is, wordt hij decretaal geacht daarvan rapport uit te brengen aan de bevoegde minister. De betrokken minister bepaalt of het dossier wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan een aantal stappen zetten. Dat is het zogenaamde positieve injunctierecht.

Op advies van de Raad van State is onder meer de bescherming van de klokkenluiders nader bepaald. De regeringsafgevaardigde wordt hun vertrouwenspersoon. Hij kan op basis van de meldingen van die klokkenluiders aanbevelingen formuleren voor de raad van bestuur. Hij gaat onmiddellijk na welk gevolg eraan gegeven wordt. Op advies van de Raad van State bevat het ontwerp van decreet een opsomming van alle straffen die niet opgelegd mogen worden aan de klokkenluider. Indien nodig kunnen in een besluit van de Vlaamse Regering nog nadere regels vastgelegd worden.

De voorgelegde regeling is toepasselijk ten aanzien van een privaatrechtelijke investeringsmaatschappij met vennootschapsrechtelijke aansprakelijkheid onder leiding van een raad van bestuur aangesteld door de Vlaamse Regering. Om de toezichtsfunctie juridisch te onderbouwen is een beroep gedaan op gespecialiseerde juridische ondersteuning.

De SERV was heel positief over dit ontwerp van decreet. De SERV deed één bijkomende aanbeveling en stelde voor de OESO-richtlijnen inzake corporate governance toe te voegen. De Vlaamse Regering heeft voor een algemene bepaling gekozen: namelijk de aanbevelingen op het vlak van corporate governance van de door de Vlaamse Regering erkende internationale instellingen.

Volgens de minister is er een nieuw evenwicht in de omgang van Vlaams Parlement en Vlaamse Regering met de investeringsmaatschappijen.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Er werden geen verdere opmerkingen geformuleerd bij het ontwerp van decreet betreffende corporate governance en andere bepalingen inzake de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 933/1*).

Alle artikelen en het gehele ontwerp van decreet worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

Hilde EECKHOUT

De voorzitter,

Sven GATZ
